

Sygn. akt II CZ 65/11

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSA Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. B. i B. B.

przeciwko T. N. Polska - Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w G.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 października 2011 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 4 stycznia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2008 r. w sprawie WSC 169/08, Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powodów B. B. i R. B. od wyroku tego Sądu z dnia 30 lipca 2008 roku w sprawie I ACa 548/08. Postanowienie to zostało uznane za doręczone w dniu 4.12.2008 roku pełnomocnikowi powodów, adwokatowi P. P. na adres jego kancelarii, z uwagi na nie podjęcie przesyłki, mimo jej awizowania (k. 301).

W dniu 20.10.2010 r. powodowie złożyli wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na powyższe postanowienie, argumentując, że uchybili mu bez swojej winy, dołączając do niego zażalenie.

Postanowieniem z dnia 4 stycznia 2011 r w sprawie I A Ca 548/08, Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powodów o przywrócenie terminu i wskazane wyżej zażalenie na postanowienie z dnia 6.11.2008 roku odrzucił jako spóźnione.

W zażaleniu na punkt II postanowienia z dnia 4 stycznia 2011 roku, odrzucającego zażalenie, powodowie, zarzucając naruszenie przepisu art. 169 § 4 k.p.c., przez uznanie, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniający przywrócenie uchybionego terminu, domagali się uchylenia zaskarżonego postanowienia .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie powodów nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c., przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej może nastąpić w sytuacji, gdy strona nie dokonała tej czynności w terminie bez swojej winy, przy czym - w myśl art. 169 § 4 k.p.c. - przywrócenie terminu po roku od jego upływu jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyjątkowych.

Z zestawienia wymienionych przepisów wynika, że brak winy strony w uchybieniu terminu nie uzasadnia jego przywrócenia, jeżeli minął rok od upływu tego terminu, a rozpoznawany wypadek nie ma charakteru wyjątkowego.

Tym samym ustawodawca chroni utrwalony, na skutek upływu czasu, stan powstały w wyniku uchybienia terminu do podjęcia czynności procesowej, zastrzegając, że powrót do sytuacji sprzed upływu tego czasu jest możliwy tylko w wypadku wyjątkowym.

Ustawa nie definiuje pojęcia „wypadek wyjątkowy”, ani nie dostarcza w tym zakresie jakichkolwiek wskazówek interpretacyjnych, odwołując się w pełni do kompetencji sędziego, stąd też jego decyzja w tym zakresie nabiera charakteru dyskrecyjnego, opartego na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy (por. postanowienie SN z dnia 9 lutego 1999 r., I CKN 802/98, OSNC 1999, nr 7-8, poz. 141).

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy, podzielić należy zapatrywanie Sądu Apelacyjnego, iż reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika powodowie, nie podjęli jakiejkolwiek próby wykazania, że w okolicznościach faktycznych rozpoznawanej sprawy wchodzi w rachubę wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 169 § 4 k.p.c. Nie wskazuje na to także charakter roszczenia powodów oraz ich sytuacja życiowa, jak również charakter zarzutów zgłoszonych w rozpatrywanym zażaleniu.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.